

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Dordrecht, van 23 december 2008 in zaak nr. 08/43379 in het geding
tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 9 december 2008 is (hierna: de vreemdeling) in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 23 december 2008, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Dordrecht, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 30 december 2008, hoger beroep ingesteld. Tevens heeft hij daarbij de Afdeling verzocht hem schadevergoeding toe te kennen. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Het verzoek om schadevergoeding dient reeds hierom te worden afgewezen.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
- II. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. T.M.A. Claessens, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. C.E.C.M. van Roosmalen, ambtenaar van Staat.

w.g. Claessens
lid van de enkelvoudige kamer

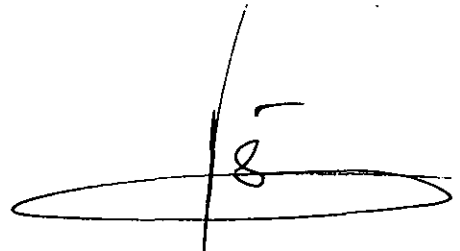
w.g. Van Roosmalen
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 18 februari 2009

347-495.

Verzonden: 18 februari 2009

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' shape with a horizontal line across it, and a small 'e' or similar character to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Postadres Postbus 70023
3000LD ROTTERDAM

• Rotterdam-Rijnmond

7

Regio Rotterdam-Rijnmond
Korpsonderdeel 17 Vreemdelingenpolitie
Behandeld door H.J. Hoogendoorn
Telefoon 0800-8244
Fax 010-2750033
V-nummer / Zaak / Zaak - 09/12/2008
Datum 09/12/2008
Onderwerp M110-A Maatregel van Bewaring

Maatregel van Bewaring

Ik, ondergetekende,

Herbert Jan Hoogendoorn, inspecteur van het regionaal politiekorps Rotterdam-Rijnmond, belast met het toezicht op vreemdelingen, tevens hulpofficier van justitie, leg met het oog op de uitzetting aan

de vreemdeling, zich noemende:

Achternaam :
Voorna(a)m(en) :
Geboortedatum :
Geboorteplaats :
Geboorteland : Liberia
Nationaliteit(en) : Liberiaanse
Geslacht : mannelijk

IND lokatie:	
Dossiernr:	0500-21-0056
Uitd ontvangstdatum:	
Briefnr:	
IND ontvangst datum:	- 5 DEC. 2008
Registratie in naam m.d.v.:	INDIS
datum:	09/12/08
Invoer- naam m.d.v.:	
controle datum:	
Unit:	
Unit:	

de maatregel van bewaring op, zoals bedoeld in artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (geen rechtmatig verblijf).

Deze maatregel wordt gevorderd door het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen zijn om te vermoeden dat betrokkene zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het feit dat betrokkene

- Niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het vreemdelingenbesluit 2000
- Geen vaste woon- /verblijfplaats heeft
- geen middelen van bestaan.

De maatregel is opgelegd:

Plaats : Rotterdam
Datum : 09/12/2008
Tijd : 20:25 uur.

De Staatssecretaris van Justitie,
namens de Staatssecretaris,
de hulpofficier van justitie,
de inspecteur,
H.J. Hoogendoorn

Handtekening

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal Intakebureau Vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 512 6738. Hierbij dient gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie 'www.rechtspraak.nl'.

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Dordrecht
Sector Bestuursrecht
Vreemdelingenkamer

procedurenummer: AWB 08/43379, V-nummer:

uitspraak van de enkelvoudige kamer

inzake

eiser,
gemachtigde: mr. S. Karkache, advocaat te Rotterdam,

tegen

de Staatssecretaris van Justitie te 's-Gravenhage, verweerder,
gemachtigde: mr. W.A. Kleingeld, ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst.

1. Ontstaan en loop van het geding

1.1. Op 10 december 2008 is de rechtbank, door middel van een namens eiser ingediend beroepschrift, ervan in kennis gesteld dat verweerder eiser op 9 december 2008 in bewaring heeft gesteld.

1.2. De zaak is op 18 december 2008 behandeld ter zitting van een enkelvoudige kamer. Eiser is ter zitting verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder is verschenen bij gemachtigde. Voorts is ter zitting verschenen J.C. Ingenhoes, tolk in het Engels.

2. Overwegingen

2.1. Krachtens artikel 94, vierde lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) staat ter beoordeling of het besluit tot oplegging van de onderwerpelijke vrijheidsontnemende maatregel in strijd is met deze wet, dan wel bij afweging van alle betrokken belangen in redelijkheid niet gerechtvaardigd is te achten. Gelet op het bepaalde in artikel 94, eerste lid, laatste volzin, van de Vw 2000 staat tevens ter beoordeling of er aanleiding is eiser schadevergoeding toe te kennen.

2.2. Eiser voert aan dat de aanhouding op onrechtmatige wijze heeft plaatsgevonden. Voorts voert eiser aan dat verweerder ten onrechte aan de maatregel van bewaring ten grondslag heeft gelegd dat hij geen vaste woon-/verblijfplaats in Nederland heeft, nu hij staat ingeschreven op het adres van zijn partner. Daarnaast is eiser ten onrechte tegengeworpen dat hij niet over voldoende bestaansmiddelen beschikt. Eiser wijst erop dat hij wordt onderhouden door zijn partner en dat hij de zorg heeft over hun kind. Eiser is van mening dat de gronden die verweerder aan de maatregel van bewaring heeft gelegd verband houden met het feit dat hij een asielzoeker is en in die zin overmacht opleveren. Eiser stelt dat verweerder in ieder geval in zijn geval had kunnen volstaan met een lichter middel, nu hij de zorg heeft

procedurenummer: AWB 08/43379

2

over zijn kind en hij nog een reguliere beroepsprocedure heeft lopen inzake verblijf bij zijn kind. Ten slotte voert eiser aan dat de bewaring, onder verwijzing naar het arrest van het Internationaal Gerechtshof te 's-Gravenhage van 27 juni 2001 (General List no. 104), onrechtmatig moet worden geacht, omdat eiser niet is geweest op zijn recht op consulaire bijstand.

2.3. Verweerder stelt zich op het standpunt dat de gronden van de maatregel van bewaring dienen te worden gehandhaafd. Aan het besluit tot oplegging van de maatregel van bewaring is ten grondslag gelegd dat de openbare orde de inbewaringstelling vordert, omdat eiser niet beschikt over een geldig legitimatiebewijs, geen vaste woon- of verblijfplaats in Nederland heeft en niet beschikt over voldoende middelen van bestaan. Verweerder betoogt dat, gelet op deze gronden, niet kan worden volstaan met een lichter middel. Voorts stelt verweerder dat eiser na een strafrechtelijk voortraject in vreemdelingenbewaring is gesteld. Dit strafrechtelijke voortraject ligt volgens vaste jurisprudentie in een bewaringsprocedure niet ter toetsing voor. Uit het proces-verbaal van staandhouden, overbrengen en ophouden voor verhoor van 9 december 2008 blijkt volgens verweerder duidelijk dat jegens eiser sprake is van een redelijk vermoeden van illegaal verblijf. Met betrekking tot de voorgenomen uitzetting betoogt verweerder dat op 17 december 2008 een vertrekgesprek met eiser heeft plaatsgevonden en dat het traject ter verkrijging van een laissez-passer van de Nigeriaanse autoriteiten is opgestart.

2.4. De rechtbank acht het beroep ongegrond en komt daartoe op grond van de navolgende overwegingen.

Uit het proces-verbaal van aanhouding van 9 december 2008 en het proces-verbaal van staandhouden, overbrengen en ophouden voor verhoor van 9 december 2008 blijkt dat eiser in het kader van de uitoefening van de politietaak strafrechtelijk is aangehouden in verband met overtreding van artikel 447e van het Wetboek van Strafrecht. Voor zover eiser aanvoert dat deze aanhouding onrechtmatig heeft plaatsgevonden oordeelt de rechtbank dat de beantwoording van deze vraag ingevolge vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State in deze bewaringsprocedure niet ter toetsing voorligt, tenzij eiser aannemelijk maakt dat evident sprake is geweest van misbruik van bevoegdheid. Daarvan is naar het oordeel van de rechtbank geen sprake. Immers uit het proces-verbaal van staandhouden, overbrengen en ophouden voor verhoor van 9 december 2008 volgt dat eiser gedurende het strafrechtelijk onderzoek niet een identiteitsdocument als bedoeld in artikel 4.21 van het Vreemdelingenbesluit 2000 kon overleggen en dat na onderzoek in het vreemdelingenpolitiesysteem bleek dat eiser niet voorkwam.

De rechtbank is op basis van voornoemde omstandigheden van oordeel dat er sprake was van een redelijk vermoeden van illegaal verblijf als bedoeld in artikel 50, tweede lid, van de Vw 2000. Derhalve is eiser na heenzending rechtmatig staande gehouden ter vaststelling van zijn identiteit, nationaliteit en verblijfsrechtelijke positie.

Gelet op hetgeen onder 2.3. naar voren is gebracht, is de rechtbank van oordeel dat de gronden de maatregel van bewaring kunnen dragen. Dat eiser asielzoeker is maakt niet dat verweerder deze feiten niet afzonderlijk aan de maatregel ten grondslag heeft kunnen leggen. De afwijzing van een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel heeft tot gevolg dat de desbetreffende asielzoeker Nederland dient te verlaten, bij gebreke waarvan hij kan worden uitgezet. Dat eiser nimmer in het bezit is geweest van een paspoort doet hieraan niet af. Immers ten tijde van het opleggen van de maatregel van bewaring kon eiser geen document in de zin van artikel 4.21 van het Vreemdelingenbesluit 2000 overleggen. Voor

procedurenummer: AWB 08/43379

3

zover eiser stelt dat verweerder ten onrechte heeft opgenomen de grond dat hij in Nederland geen vaste woon- of verblijfplaats heeft, stelt verweerder terecht dat van enige overeenkomende inschrijving in de Gemeentelijke Basisadministratie (GBA) niet is gebleken. Met betrekking tot de stelling van eiser dat hem ten onrechte is tegengeworpen de grond dat hij niet over voldoende middelen van bestaan beschikt overweegt de rechtbank dat enkel is aangevoerd dat hij door zijn partner wordt onderhouden, zodat niet kan worden gezegd dat hij in staat is om in zijn eigen levensonderhoud te voorzien. Gezien het vorenstaande heeft verweerder zich op het standpunt kunnen stellen dat ten aanzien van eiser het vermoeden bestaat dat hij zich aan uitzetting zal onttrekken.

De rechtbank overweegt dat steeds in elk individueel geval een zorgvuldige afweging zal moeten plaatsvinden tussen het belang van de openbare orde of van de nationale veiligheid en het individuele belang van de vreemdeling. De gronden van de maatregel alsmede de al dan niet coöperatieve houding van de vreemdeling zijn elementen die bij deze belangenafweging een rol spelen.

De rechtbank is, gelet op de vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, gehouden de vorenbedoelde belangenafweging terughoudend te toetsen en kan niet anders dan concluderen dat verweerder zich in dit specifieke geval, gelet op de gronden van inbewaringstelling afgezet tegen hetgeen eiser heeft aangevoerd, in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat niet tot het achterwege laten van een inbewaringstelling dan wel tot een lichter middel dient te worden overgegaan.

Met betrekking tot de beroepsgrond van eiser dat de bewaring onrechtmatig moet worden geacht, omdat eiser niet is gewezen op zijn recht op consulaire bijstand overweegt de rechtbank het volgende.

Ingevolge artikel 36, eerste lid, aanhef en onder b, van het Verdrag van Wenen inzake consulaire betrekkingen (hierna: het Verdrag), voor zover thans van belang, moeten de bevoegde autoriteiten van de ontvangende Staat de consulaire post van de zendstaat onverwijld ervan in kennis stellen, dat binnen zijn ressort een onderdaan van die Staat is gearresteerd, gevangengenomen of in voorarrest is geplaatst of op enigerlei andere wijze in verzekerde bewaring wordt gesteld, indien de betrokkene zulks verzoekt. Bovengenoemde autoriteiten dienen de betrokken persoon onverwijld van zijn rechten krachtens deze alinea in kennis te stellen.

Ingevolge artikel 5.5, tweede lid, van het Vreemdelingenbesluit 2000 wordt, voor zover thans van belang, op verzoek van de vreemdeling van de tenuitvoerlegging van een vrijheidsbenemende maatregel ingevolge artikel 59, eerste lid, van de Vw 2000 zo spoedig mogelijk kennis gegeven aan een in Nederland gevestigde diplomatieke of consulaire vertegenwoordiging van de staat waarvan hij onderdaan is.

Ter zitting heeft verweerder erop gewezen dat het bestendig gebruik is om een vreemdeling te wijzen op het recht op consulaire bijstand. Niet onomstotelijk is vast komen te staan dat eiser ook daadwerkelijk is gewezen op vorenbedoeld recht. Voor zover moet worden aangenomen dat dit recht in het onderhavige geval is geschonden overweegt de rechtbank het volgende.

De rechtbank is van oordeel dat deze schending de inbewaringstelling eerst onrechtmatig maakt, indien de met de bewaring gediende belangen niet in redelijke verhouding staan tot de ernst van het gebrek en de daardoor geschonden belangen. Het Verdrag en de daarop gebaseerde rechtspraak van het Internationaal Gerechtshof, zoals door eiser aangehaald, staan aan een dergelijke belangenafweging niet in de weg. Gelet op de gronden van de

procedurenummer: AWB 08/43379

4

maatregel van bewaring kan niet worden gezegd dat deze met de bewaring gediende belangen niet in redelijke verhouding staan tot de ernst van het gebrek en de daardoor geschonden belangen.

Niet betwist is dat er voldoende zicht op uitzetting binnen een redelijke termijn bestaat.

2.5. Niet is gebleken dat de toepassing of tenuitvoerlegging van de bewaring ten aanzien van eiser in strijd is met de Vw 2000 dan wel bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid ongerechtvaardigd is te achten.

Er bestaat derhalve geen grond voor het toekennen van schadevergoeding, zodat het verzoek daartoe wordt afgewezen.

2.6. De rechtbank ziet geen aanleiding voor een proceskostenveroordeling als bedoeld in artikel 8:75, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht.

2.7. Gezien het voorgaande beslist de rechtbank als volgt.

procedurenummer: AWB 08/43379

5

3. Beslissing

De rechtbank 's-Gravenhage:

- verklaart het beroep ongegrond;
- wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus gegeven door mr. J.C. de Kuijer, rechter, en door deze en mr. L. Coenraads, griffier, ondertekend.

De griffier,

*De griffier is buiten staat
te ondertekenen.*

De rechter,

Uitgesproken in het openbaar op: 23 december 2008

Afschrift verzonden op: 23 DEC 2008

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt één week na verzending van de uitspraak door de griffier. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank te bevatten en moet geadresseerd worden aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Men wordt verzocht een afschrift van de uitspraak mee te zenden.

Advocatenkantoor mr. S. Karkache

Bergweg 125 • 3037 EE Rotterdam • Telefoon: 010 - 411 23 71 • Telefax: 010 - 411 27 10 • Vrijdags gesloten

e-mail: info@karkache-advocaten.nl
website: www.karkache-advocaten.nlLid UIA (Union Internationale des Avocats, Paris)
Ecabo-Lid (gecertificeerd leerbedrijf)

Aan de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC Den Haag
Per telefax: 070-365 13 80

RAAD VAN STATE INGEKOMEN 30 DEC 2008	
ZAAKNR.	200809489
AAN:	V3
BEHANDELD: DD:	PAR:

Rotterdam, 30 december 2008

Hoger beroep /Staatsecretaris/IND

Hoger beroepsschrift ingevolge de Vreemdelingenwet 2000

geboren op d.d. thans verblijvende te
in de penitentiaire inrichting (detentieboot), te dezen vertegenwoordigd
door, en domicilie kiezende bij, zijn gemachtigde mr. S. Karkache,
advocaat te Rotterdam, kantoorhoudende aan de Bergweg nummer 125 te
Rotterdam (3037 EE), telefoon: 010-4112371; telefax: 010-4112710,
met het recht van substitutie, die voorts verklaart tot het instellen van dit
beroep bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd, geeft het navolgende te
kennen:

Appellant heeft op d.d. 10-12-2008 beroep ingevolge de
Vreemdelingenwet ingesteld bij de Rechtbank Den Haag,
nevenzittingsplaats te Dordrecht tegen het opleggen van de maatregel
jegens hem. Bij uitspraak d.d. 23-12-2008 heeft voornoemde rechtbank
dit beroep tegen de bewaring ongegrond verklaard, welke uitspraak
appellant op d.d.

23-12-2008 is toegezonden. Een afschrift van deze bestreden uitspraak
d.d. 23-12-2008 is hierbij bijgevoegd.

Appellant voert ter onderbouwing van zijn hoger beroep de volgende
grievens aan tegen genoemde uitspraak:

1. De rechtbank heeft geoordeeld dat er op basis van voornoemde
omstandigheden van oordeel is dat er sprake is van een redelijke
vermoeden van illegaal verblijf als bedoeld in artikel 50lid 2 Vw. Deze
overweging kan appellant niet volgen. Aangezien verweerder bij brief d.d.
12-08-2008 het bezwaar van appellant terzake de door hem ingediend

Karkache Advocaten

aanvraag voor verblijf bij kind, ongegrond heeft verklaard, heeft appellant daartegen beroep ingesteld bij de rechtbank te Rotterdam. Het kenmerk van dat beroep is 08/29329. Het beroep heeft nog niet gediend bij deze rechtbank. Verweerder noch de VD heeft nimmer tot aan zijn aanhouding op d.d. 09-12-2008 aanleiding gezien om appellant thuis te bezoeken om hem aan te houden voor dit gestelde illegaal verblijf, terwijl de gegevens, waaronder zijn huisadres, bij deze instanties bekend waren, te meer dat appellant in 2005 een aanvraag had ingediend voor een verblijfsvergunning met als doel verblijf bij partner , zijnde de moeder van zijn zoontje van 4 jaar. De echtgenote had zich reeds garant gesteld voor appellant gedurende zijn verblijf alhier in Nederland. Derhalve was er geen enkele reden om aan te nemen dat eiser zich aan zijn uitzetting zou onttrekken.

2. De overweging dat de schending van het niet tijdig wijzen op consulaire bijstand niet onrechtmatig is geweest nu de met de bewaring gediende belangen in redelijke verhouding stonden tot de ernst en het gebrek en de daardoor geschonden belangen, kan appellant niet delen. Artikel 36 van het Weens Verdrag legt ene verplichting op de lidstaten om de desbetreffende consulaire autoriteiten in te lichten, zodat zij tijdig de eigen onderdanen behulpzaam kunnen zijn.

Op grond van artikel 36 lid 1 aanhef en sub b van het Verdrag van Wenen inzake consulaire betrekkingen moeten de bevoegde autoriteiten van de ontvangende Staat de consulaire post van de zendstaat onverwijld ervan in kennis stellen, dat binnen zijn ressort een onderdaan van die Staat is gearresteerd, gevangengenomen of in voorarrest geplaatst of op enigerlei andere wijze in verzekerde bewaring wordt gesteld. De overweging van de rechtbank faalt, omdat de rechtbank overweegt dat deze verplichting direct bij de inbewaringstelling moet worden nagekomen en omdat de rechtbank overweegt dat zulks een verplichting alleen aan de orde gesteld kan worden in een beroep als bedoeld in artikel 94 Vreemdelingenwet. Deze overweging faalt, omdat het Verdrag nergens met zoveel woorden spreekt over het tijdstip van het aan de orde stellen van zulk een gebrek. Volstaat wordt met het feit dat de ontvangende Staat die met zulks een verplichting geconfronteerd wordt, zij die moet naleven. Nu de rechtbank aldus overweegt, is er sprake is van schending van evidente schending van eisen van procesorde dan wel fundamentele rechtsbeginselen, omdat appellant het door het internationale en nationale recht als elementaire geachte recht, namelijk het recht op consulaire bijstand wordt ontnomen dan wel ervan is weerhouden. Artikel 36 Weens Verdrag (verdrag van d.d. 24-04-1962) scheidt plichten en rechten voor de lidstaten, zoals is aangenomen door het Internationaal Gerechtshof in de zaak van de Bondsrepubliek Duitsland/vs de VS (zaak Lagrand-brothers) d.d. 27 juni 2001, nr.104. De lidstaat dient uit eigen beweging de consulaire autoriteiten onverwijld in kennis te stellen van de aanhouding van hun burger. De lidstaat dient te allen tijde de vreemdeling in staat te stellen contact op te nemen met de consulaire autoriteiten van zijn land, aldus het Hof. In casu heeft dat niet plaatsgevonden.

Karkache Advocaten

Onder verwijzing naar het hiervoor gestelde en de overige gedingstukken verzoekt appellant Uw Afdeling het hoger beroep gegrond te verklaren en de uitspraak van de rechtbank te vernietigen, de bewaring van appellant op te heffen met toekenning van een schadevergoeding per d.d.09-12-2008, met veroordeling van verweerder in de kosten die appellant in verband met de behandeling van het beroep bij de rechtbank en van het hoger beroep bij Uw Afdeling heeft moeten maken.

Rotterdam, ~~30~~ december 2008

Mr. S. Karkache